

ΓΛΩΣΣΑΡΙΟ ΕΣΩΤΕΡΙΣΜΟΥ Ι

Ιδέα : μια ιδέα είναι μια ασώματη ύπαρξη που δεν έχει καμιά ύπαρξη από μόνη της , αλλά που δίνει σχήμα και μορφή στην ασχημάτιστη ύλη και που γίνεται αιτία της εκδήλωσης. (Μυστική Δοξασία , Πλούταρχος)

Ιδέες και ανθρωπότητα: Η ιστορία της ανθρωπότητας υπήρξε εκείνη της κατανόησης και της χρήσης ιδεών που εφαρμόζονταν στην ανθρώπινη ζωή και εξέφραζαν έννοιες προόδου· οι δύο ιδέες που χρειάζονται σήμερα είναι φως πάνω στο δρόμο μας και πρακτική καλή θέληση... Αυτό αποτελεί πάλι έναν από τους κύριους σκοπούς της Επίκλησης· η σταθερή της χρήση θα επιφέρει μια περιεκτική άποψη για την πνευματική ανάπτυξη και θα μεταδώσει μια σύνθεση στην ανθρώπινη σκέψη, που μέχρι τώρα έλειπε. Καθώς θα “διαχυθεί φως μέσα στις διάνοιες των ανθρώπων”, το θείο σχέδιο θα γίνει ευρύτερα αισθητό και η θέληση-για-το-καλό θα καταστεί πλατύτερα επιθυμητή και επικλητή.

Ιδέες: όταν προσεγγισθούν εννοιακά από το μαθητή ή το μνημένο δια της ανταγκάρανα, πρέπει να μεταφερθούν συνειδητά στα αφηρημένα επίπεδα της σκέψης, όπου (εκφράζοντάς το συμβολικά) σχηματίζουν τις κυανοτυπίες πριν από την εγκαινίαση της δημιουργικής διαδικασίας που θα τους προσδώσει φαινομενική υπόσταση και ύπαρξη. Θα ήθελα λοιπόν να θυμάστε τους τρεις παράγοντες:

1. Την Ενόραση που προσεγγίζεται και αποκαλύπτει νέες ιδέες.
2. Τον Αφηρημένο Κόσμο όπου τους δίνεται μορφή και ουσία και που είναι για τη σκεπτομορφή που τελικά δημιουργείται ό,τι είναι το αιθερικό σώμα για τον πυκνό φυσικό φορέα.
3. Τη Συγκεκριμένη Σκέψη που προκαλεί τη συγκεκριμενοποίηση της σκεπτομορφής και έτσι καθιστά την ιδέα διαθέσιμη στο ανθρώπινο γένος.

Ιδέες και ακτίνες: Πρέπει να σημειωθεί πως το έργο των αληθινών υπηρετών σχετίζεται κυρίως με τις νέες ιδέες και όχι με την εργασία της οργάνωσης και της κριτικής (γιατί αυτά τα δύο πάνε μαζί). Οι ιδέες λαμβάνονται απ’ το ζηλωτή της τρίτης ακτίνας, καθώς προβάλλουν απ’ την εξυψωμένη συνείδηση Εκείνων για τους οποίους εργάζεται η πρώτη ακτίνα και γίνονται ελκτικές από τον εργάτη της δεύτερης ακτίνας (ελκτικές με μια εσωτερική έννοια) και προσαρμόζονται στην άμεση ανάγκη και διατυπώνονται από την δύναμη των διανοητικών τρίτων ακτινικών τύπων. Εδώ βρίσκεται ένας υπαινιγμός για πολλές προσωπικότητες της τρίτης ακτίνας που βρίσκονται να εργάζονται σε διάφορα πεδία υπηρεσίας αυτή την εποχή.

Ιδέες, ορθές σχέσεις και ιδεώδη: Η φώτιση των διανοιών των ανθρώπων ώστε να μπορέσουν να δουν τα πράγματα όπως είναι, να μπορέσουν να κατανοήσουν τα ορθά κίνητρα και τον τρόπο που θα επιφέρουν ορθές ανθρώπινες σχέσεις, αποτελεί πλέον κύρια ανάγκη· η κινητήρια δύναμη της καλής θέλησης είναι ουσιώδης στην ορθή δράση· με δεδομένα αυτά τα δύο – φως και αγάπη – δε θα περάσουν πολλές δεκαετίες προτού η ιδέα των ορθών ανθρώπινων σχέσεων αποβεί ιδεώδες των μαζών και προσλάβει γοργά μορφή σ’ όλες τις εθνικές, δημόσιες και κοινοτικές υποθέσεις. Η ιστορία της ανθρωπότητας υπήρξε εκείνη της κατανόησης και της χρήσης ιδεών που εφαρμόζονταν στην ανθρώπινη ζωή και εξέφραζαν έννοιες προόδου· οι δύο ιδέες που χρειάζονται σήμερα είναι φως πάνω στο

δρόμο μας και πρακτική καλή θέληση..... Οι ιδέες είναι απλώς αγωγοί για νέες και επιθυμητές θείες ενέργειες· τα ιδεώδη είναι εκείνες οι ιδέες που άλλαξαν ή έγιναν σκεπτομορφές και έτσι παρουσιάστηκαν στο κοινό. Οι ιδέες τηλεπαθητικά γίνονται ιδεώδη, κάτι που συνιστά μια άλλη διατύπωση του αρχαίου νόμου “η ενέργεια ακολουθεί την σκέψη”.

Ιδεολογίες: Αυτές οι συγκρουόμενες ιδεολογίες παρουσιάζουν σαφώς στην ανθρώπινη συνείδηση ορισμένες μεγάλες διακρίσεις·..... μάχονται – και μάχονται ορθά – τις ολοκληρωτικές μεθόδους σκληρότητας, κατασκοπίας, δολοφονίας, καταπίεσης και έλλειψης ελευθερίας. Αυτό που κάνουν αληθινά είναι η καταπολέμηση των απεχθών μεθόδων επιβολής της εξουσίας λίγων κακών και φιλόδοξων ανθρώπων πάνω στις αμαθείς μάζες στο όνομα του Κομμουνισμού. Μάχονται την τεχνική της εκμετάλλευσης των αμαθών μέσω παραπληροφόρησης, οργανωμένου ψεύδους και περιορισμένης εκπαίδευσης. Μάχονται την σφράγιση των εθνών στα όρια της επικράτειάς τους, το αστυνομικό κράτος, την έλλειψη ελεύθερων επιχειρήσεων και την μετατροπή των ανδρών και γυναικών σε αυτόματα. Αυτή είναι η αληθινή φυλάκιση του ανθρώπινου πνεύματος.

...Από την σκοπιά της Ιεραρχίας οι τρεις αυτές ιδεολογίες είναι τρεις όψεις ενός μεγάλου πνευματικού γεγονότος· το αποτέλεσμα της αλληλεπίδρασής τους μπορεί να καταλήξει σε αυξημένη πνευματική προσέγγιση στην θειότητα ή (αν δε θριαμβεύσουν οι Δυνάμεις του Φωτός) μπορεί να οδηγήσουν την ανθρωπότητα βαθύτερα στο λάκκο ή την φυλακή του υλισμού.

Ιδιοκτησία: Το έμβρυο της ιδιοκτησίας είναι επίσης ο φόβος, το συναίσθημα ότι πρέπει κανείς να προσδένεται στη γη τουλάχιστον με κάτι. Σαν να μπορούσε μια άθλια καλύβα ή ένας σωρός προσωπικών αντικειμένων να προστατέψει κάποιον από την αστραπή. (Μορύα)

Ιδιοκτησία(2): Ευτύχημα για εκείνον που, μέσω της εμπειρίας της ζωής και του σεβασμού της Ιεραρχίας, έχει απελευθερωθεί από την αίσθηση της ιδιοκτησίας. Αληθινά, έχει συντομεύσει το μονοπάτι του (Μορύα).

Ιεραρχία: Η ομάδα των Πνευματικών όντων, στα εσωτερικά πεδία του ηλιακού συστήματος, πού είναι οι νοήμονες δυνάμεις τής φύσεως και ελέγχουν τις διαδικασίες της εξέλιξης. Διαιρούνται σε δώδεκα Ιεραρχίες. Μέσα στο πλανητικό μας σύστημα, στο σύστημα τής γης, υπάρχει μια ανταύγεια αυτής της Ιεραρχίας, την οποία οι αποκρυφιστές ονομάζουν Απόκρυφο Ιεραρχία. Η Ιεραρχία αυτή αποτελείται από τσόχανς, μύστες και μυημένους, οι οποίοι εργάζονται διά μέσου των μαθητών Τους, και μέσον αυτών στον Κόσμο. Αποτελούν την άορατη κυβέρνηση τού κόσμου. Βρίσκονται Κάτω από το Χριστό και βοηθούν στην επιτέλεση τού έργου Του. «Η Βασιλεία τού Θεού». Η Ιεραρχία των Ανθρώπων Πού έγιναν τέλειοι.

Αυτός ο όμιλος των πνευματικών όντων στα εσωτερικά πεδία τού Ηλιακού συστήματος, πού είναι νοήμονες δυνάμεις τής Φύσης και ενθαρρύνουν και διευθύνουν την εξελικτική διαδικασία.

Ιεραρχία και έργο μαθητών: Προτού μπορέσει η Ιεραρχία να εργασθεί πιο φανερά και με πληρέστερη αναγνώριση από το ανθρώπινο γένος, πρέπει να υπάρξει η εξάλειψη κάθε

μίσους και κάθε αίσθησης χωριστικότητας και η εφέλκυση της καλής θέλησης και των ορθών ανθρωπίνων σχέσεων σαν αποτέλεσμα των δραστηριοτήτων όλων των μαθητών.

Ιεραρχία και έλεγχος σκέψης- φαντασίας: εκείνο που ζητώ περισσότερο να εκπληρώσω σχετίζεται με τον έλεγχο της σκέψης και την δραστηριότητα της δημιουργικής φαντασίας. Η Ιεραρχία παράγει τα αποτελέσματά της στο πεδίο των εμφανίσεων μέσω της ισχύος της ενοποιημένης, συνειδητής σκέψης. Η εδραίωση μιας τέτοιας κατάστασης ενοποιημένης σκέψης μέσα στο Νέο Όμιλο Υπηρετών του Κόσμου είναι μέρος της κύριας τωρινής μου προσπάθειας· λίγα μπορούμε να επιτύχουμε μέχρις ότου επιτευχθεί αυτή.

Ιεραρχία, μαθητές και κακό: ...οι τρεις τρόποι με τους οποίους οι δυνάμεις του σκότους επιδιώκουν να ελέγξουν την ανθρωπότητα είναι το μίσος, η επιθετικότητα και η χωριστικότητα. Τα τρία μεγάλα πνευματικά αντίστοιχα είναι η αγάπη, ο ανιδιοτελής συμερισμός και η σύνθεση.

Αν αυτές οι δυνάμεις του κακού δεν μπορέσουν να παρασύρουν τους μαθητές παντού, σε ομαδικό σχηματισμό ή ατομικά, να υποκύψουν σε κάποια μορφή γοητείας, τότε θα επιχειρήσουν να χρησιμοποιήσουν την ομαδική γοητεία για να εξουδετερώσουν τις προσπάθειές τους και να εξαναγκάσουν εκείνους με τους οποίους εργάζονται οι μαθητές να πιστέψουν στο κακό, να αμφισβητήσουν τα κίνητρα και να δημιουργήσουν τόσο πειστικές ιστορίες ώστε ο αγωνιζόμενος μαθητής να αφεθεί να παλεύει σχεδόν μόνος. Αν δεν μπορέσουν να το κάνουν, τότε μπορεί να επιτεθούν στα φυσικά σώματα των εργατών και των πρακτόρων της Ιεραρχίας και να επιδιώξουν δια της ταλαιπωρίας του φυσικού σώματος να ελέγξουν την απόδοση του μαθητή. Αυτό δεν καταλήγει πάντα σε επιτυχία, γιατί ο Διδάσκαλος μπορεί και συχνά προστατεύει το μαθητή Του. Οι σκοτεινές δυνάμεις εργάζονται επίσης μέσω της τόνωσης ή διέγερσης του ψυχιστικού μηχανισμού, έτσι ώστε οι κατώτερες ψυχικές δυνάμεις να αναπτυχθούν ανώμαλα και να πάρουν πρόωρα διαστάσεις σχεδόν ανεξέλεγκτες.

Ιεραρχία, εξωτερίκευση (νωρίτερα): Λόγω αυτής της προόδου και εξαιτίας της αυξημένης ευαισθησίας του ανθρώπινου μηχανισμού και λόγω των αποφάσεων τις οποίες η ανθρωπότητα βρίσκει σε διαδικασία να πάρει (ως αποτέλεσμα της τρομερής περιόδου δοκιμασίας του πολέμου 1914-1945) η Ιεραρχία – πολύ νωρίτερα απ’ ότι έλπιζε ή προέβλεπε – ετοιμάστηκε για εκδήλωση στο φυσικό πεδίο ή για ότι αποκαλεί “διαδικασία εξωτερίκευσης”.

Ιεραρχία και Αστερισμοί :

Η Ιεραρχία ρυθμίζεται συνεπώς την εποχή αυτή από τρεις μεγάλους αστερισμούς:

1. Τον Υδροχόο Το Θεματοφύλακα εκείνης της “περισσής ζωής” για την οποία μίλησε ο Χριστός και απ’ την οποία μπορεί ν’ αντλήσει αυτή την εποχή κατά ένα νέο και δυναμικό τρόπο για να επιφέρει την αναγκαία αποκατάσταση. Η ενέργεια αυτή είναι η “τελεσφόρος δύναμη της παγκοσμιοτητας”. Αφορά το μέλλον.
2. Τον Ταύρο Τον Αποκαλυπτή του οράματος, τον “οφθαλμό των Θεών”, το χορηγό της φώτισης. Είναι εκείνο που αφορά το παρόν.
3. Τους Ιχθείς Την Έμπνευση του Παγκόσμιου Σωτήρα και επίσης το πεδίο της σωτηρίας. Είναι το πεδίο δύναμης στο οποίο πρέπει να εργασθούν οι δύο άλλες δυνάμεις. Δημιουργήθηκε στο παρελθόν.

Ιεραρχικός Διαλογισμός : αποκτά επίγνωση του διαλογισμού που διεξάγεται συνεχώς μέσα στο μεγαλύτερο Άσραμ, την Ιεραρχία. Αυτό είναι το Άσραμ του Σανάτ Κουμάρα, του Κυρίου του Κόσμου. Το μεγάλο αυτό Άσραμ διευθύνεται και ελέγχεται από τον Χριστό. Ο ανατείνων μαθητής αποκτά συνείδηση ενός αχανούς διαλογιστικού ρυθμού που είναι παρόμοιος στο χτύπο του με την δράση της ανθρώπινης καρδιάς· είναι εξίσου δεκτικός και διανεμητικός, επικλητικός και εφελκυστικός· καθώς εθίζεται στο διαλογιστικό αυτό ρυθμό, μαθαίνει να συνταιριάζει τον ατομικό του διαλογισμό στον εδραιωμένο ρυθμό της Ιεραρχίας· είναι ένα οριστικό βήμα προς τα εμπρός, γιατί ο ιεραρχικός ρυθμός έχει τρομακτική δυναμικότητα – μια δυναμικότητα τόσο μεγάλη που διεισδύει πέρα από τον ιεραρχικό αζεπέραστο δακτύλιο.

Ιεροί(7) και Μη Ιεροί Πλανήτες (5): Βασικά θα μπορούσε να ειπωθεί ότι ένας πλανήτης θεωρείται “ιερός” όταν η εμψυχώνουσα πνευματική Ζωή του έχει λάβει τις πέντε μείζονες κοσμικές μύσεις και ότι ένας “μη-ιερός” πλανήτης είναι εκείνος του οποίου ο πλανητικός Λόγος δεν έχει λάβει αυτές τις μύσεις. Είναι ένας επαρκής ορισμός και ο μόνος τρόπος να κατανοηθεί είναι αν έχετε κατά νου ότι η μύηση είναι μια διαδικασία ανάπτυξης της περιεκτικότητας. Οι ιεροί – λεγόμενοι – πλανήτες είναι εκείνες οι ακτινικές δυναμικότητες που εκφράζουν την ψυχή και το πνεύμα, με την ακτίνα της προσωπικότητας της μεγάλης εμψυχώνουσας Ζωής, του πλανητικού Λόγου, να υποτάσσεται στις δύο ανώτερες ακτίνες, όπως συμβαίνει με τον άνθρωπο μετά την τρίτη μύηση. Η Γη μας που είναι ένας μη-ιερός πλανήτης, βρίσκεται σε διαδικασία να γίνει ιερός πλανήτης. Αυτό σημαίνει ένα μεσοδιάστημα αναστάτωσης, χάους και δυσκολίας. Υπόκειται ακόμη στην ακτίνα της προσωπικότητας της εμψυχώνουσας Ζωής και η ανταπόκριση στην εσωτερική εναδική ακτίνα δεν είναι αποτελεσματική.

Ιεροί Πλανήτες Μη-Ιεροί Πλανήτες

1. Ήφαιστος 1η ακτίνα 1. Άρης 6η ακτίνα
2. Ερμής 4η ακτίνα 2. Γη 3η ακτίνα
3. Αφροδίτη 5η ακτίνα 3. Πλούτων 1η ακτίνα
4. Δίας 2η ακτίνα 4. Σελήνη 4η ακτίνα
5. Κρόνος 3η ακτίνα (καλύπτει έναν κρυμμένο πλανήτη)
6. Ποσειδών 6η ακτίνα 5. Ήλιος 2η ακτίνα
7. Ουρανός 7η ακτίνα (καλύπτει έναν κρυμμένο πλανήτη)

Ιερός τόπος διαμονής : ...αδιάφορο πού βρίσκεσαι, απαιτείται για κάθε μαθητή ένας καθορισμένος τόπος διαμονής και αυτό για διάφορους λόγους. Με το πέρασμα των μηνών ή των ετών, όσον αφορά έναν αληθινό μαθητή, η καθορισμένη αυτή κατοικία αποβαίνει ιερό, δομείται κάτι που γίνεται μαγνητικό και ανταποκριτικό στο Άσραμ και μιλώντας αποκρυσταλλικά, “ο ευαίσθητος δέκτης του φυσικού εγκεφάλου του μαθητή μπορεί να εντοπισθεί και να διαπιστωθεί ότι είναι σε ειρήνη”.

Ίντα : Αγωγός της σπονδυλικής στήλης. Βλέπε: Σουσούμνα.

Ίσβαρα : Ο Προσωπικός Θεός. Δηλαδή ο Μπράχμαν σε συνδυασμό με τη μάγια, τη δύναμή Του· ο Θεός με κατηγορήματα σε αντίθεση με Το χωρίς κατηγορήματα Απόλυτο. Κατά τον Σουάμι Βιβεκάναντα, «ο Ίσβαρα είναι η ανώτατη αντίληψη που μπορεί να σχηματίσει ένα

ανθρώπινο μυαλό σχετικά με το Απόλυτο.» Οι τρεις όψεις της σχέσης του Ίσβαρα με Το σύμπαν (γνωστές σαν Ινδουιστική Τριάδα) έχουν υποστασιοποιηθεί ως Μπραχμά [ο Δημιουργός], Βίσνου [ο Συντηρητής] και Σίβα [ο 'Ρευστοποιός' ή Καταστροφέας]. Στα Γιόγκα-Σούτρας 1.23-26, ο Ίσβαρα ορίζεται ως ο Δάσκαλος όλων των δασκάλων.

Ιντελιγκέντσια : ο κόσμος των διανοουμένων.

Ισχασάκτι : Θέληση- δύναμη, δύναμη ή επιθυμία, μια από τις απόκρυφες Δυνάμεις στην φύση.